مصطفی نجفی، کارشناس مسائل استراتژیک در گفت‌وگو با «ایران»
از دستور کار سفر نخست‌وزیر اسرائیل به آمریکا می‌گوید

ایران هراسی؛ ابزار بقای نتانیاهو

گفت و گو

مریم سالاری / دبیر گروه دیپلماسی- سفر قریب الوقوع بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل به واشنگتن در حالی رقم می‌خورد که همزمان موجی فزاینده از تهدیدات روانی و عملیات تبلیغاتی علیه ایران در حال اوج‌گیری است؛ سفری که آینه تلاقی بحران‌های انباشته درون اسرائیل با متغیر سیاست آمریکا به شمار می‌رود. مصطفی نجفی، کارشناس مسائل استراتژیک در گفت‌وگو با «ایران» تأکید می‌کند که نخست‌وزیر اسرائیل در شرایطی راهی پایتخت آمریکا می‌شود که با فشار فزاینده افکار عمومی، شکاف‌های عمیق امنیتی پس از جنگ غزه و بحران مشروعیت سیاسی در داخل مواجه است. به گفته نجفی، در چنین فضایی برجسته‌سازی «تهدید ایران» و القای ضرورت اقدام علیه ایران بخشی از یک پروژه آگاهانه برای بازتعریف دستور کار امنیتی واشنگتن و اثرگذاری مستقیم بر محاسبات دونالد ترامپ است.

آیا موج اخیر خبرسازی‌ها درباره تهدید نظامی اسرائیل علیه ایران بخشی از پروژه فشار سیاسی نتانیاهو است؟

بخش قابل توجهی از گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای و تحلیل‌ها پیرامون احتمال رویارویی دوم میان ایران و اسرائیل بیش از آنکه مستقیماً ناشی از تحولات میدانی باشد، در پیوند با سفر بنیامین نتانیاهو به واشنگتن و دیدار او با دونالد ترامپ قابل فهم است. تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد که سفرهای نتانیاهو به ایالات متحده- به‌ویژه در دوره ریاست‌جمهوری ترامپ- غالباً با تشدید تنش‌های منطقه‌ای و یا دست‌کم تشدید جنگ روانی و رسانه‌ای علیه ایران همزمان بوده است. این همزمانی هرچند لزوماً به معنای رابطه علّی مستقیم نیست اما به اندازه‌ای تکرارشونده بوده که نمی‌توان آن را صرفاً تصادفی تلقی کرد.

برجسته‌سازی تهدید ایران از سوی نتانیاهو در آستانه سفر به واشنگتن در پیوند با چه عواملی است؟

از منظر سیاسی، نتانیاهو در شرایطی به واشنگتن سفر می‌کند که با بحران‌های داخلی عمیق، فشار افکار عمومی، شکاف‌های امنیتی پس از جنگ غزه و چالش مشروعیت سیاسی روبه‌روست. در چنین وضعیتی، برجسته‌سازی «تهدید ایران» و القای ضرورت اقدام قاطع، بخشی از یک پروژه آگاهانه برای بازتعریف دستور کار امنیتی آمریکا و اثرگذاری بر محاسبات ترامپ به شمار می‌رود. استفاده از اهرم تهدید خارجی، همواره یکی از ابزارهای ثابت نتانیاهو برای عبور از بحران‌های داخلی و بازسازی موقعیت خود نزد حامیان آمریکایی بوده است. در عین حال، تقلیل کامل این فضا به جنگ روانی نیز تحلیلی ساده‌انگارانه خواهد بود. در سطح میدانی، شاخص‌های عینی وجود دارد که نشان می‌دهد سطح تنش واقعی نیز افزایش یافته.

بنابراین، می‌توان گفت موج کنونی گمانه‌زنی‌ها حاصل برهم‌کنش دو عامل است: از یک‌سو پروژه سیاسی-روانی نتانیاهو برای اعمال فشار بر کاخ سفید و شکل‌دهی به تصمیم ترامپ و از سوی دیگر، وجود زمینه‌های تنش.

جمع‌بندی آنچه امروز در رسانه‌ها دیده می‌شود نه صرفاً بلوف سیاسی است و نه نشانه قطعی تنش های فزاینده. بلکه ترکیبی از واقعیت‌های میدانی و عملیات هدفمند فشار سیاسی است که در بزنگاه سفر نتانیاهو به واشنگتن به اوج خود رسیده است.

آیا نتانیاهو می‌تواند ایران را به اولویت شماره یک ترامپ در خاورمیانه تبدیل کند؟

بنیامین نتانیاهو برای شکل‌دهی یا بازتنظیم دستورکار سیاسی و امنیتی دونالد ترامپ، صرفاً به یک کانال یا ابزار متکی نیست، بلکه از مجموعه‌ای هم‌پوشان از اهرم‌های رسمی، غیررسمی و رسانه‌ای بهره می‌گیرد؛ شبکه‌ای که طی سال‌ها تحت عنوان لابی اسرائیل شکل گرفته و در دوره ترامپ کارآمدی ویژه‌ای یافته است. نخستین و مهم‌ترین ابزار نتانیاهو، چهارچوب‌سازی امنیتی (securitization) است؛ یعنی بازنمایی ایران نه به‌عنوان یکی از چالش‌های منطقه‌ای، بلکه به‌مثابه «تهدید مادر» که همه بحران‌های خاورمیانه ـ از غزه و لبنان گرفته تا یمن و عراق ـ به آن بازمی‌گردد. در این روایت، ایران حلقه اتصال تمام بازیگران ضد اسرائیلی معرفی می‌شود و مهار آن، پیش‌شرط ثبات منطقه قلمداد می‌شود. این چهارچوب دقیقاً با نگاه ساده‌ساز و شخصی‌محور ترامپ به سیاست خارجی همخوانی دارد.

دوم، نتانیاهو از شبکه سیاسی-رسانه‌ای حامی اسرائیل در آمریکا به‌طور فعال استفاده می‌کند. همزمان با سفر او به واشنگتن، شاهد افزایش هماهنگ اظهارات مقامات سابق و فعلی نزدیک به جمهوری‌خواهان، اندیشکده‌های محافظه‌کار و رسانه‌های ضدایرانی هستیم که بار دیگر بر «تهدید موشکی ایران» و «نزدیکی ایران به احیای بازدارندگی» تأکید می‌کنند. این الگو پیش‌تر نیز بارها تکرار شده و نشان می‌دهد فضاسازی‌ها تصادفی یا خودجوش نیست، بلکه بخشی از یک کمپین هدفمند برای تغییر اولویت‌های امنیتی کاخ سفید است.

سومین ابزار، بزرگ‌نمایی پنجره‌های زمانی محدود (window of opportunity) است؛ نتانیاهو همواره تلاش می‌کند این پیام را القا کند که زمان علیه آمریکا و اسرائیل در حال از دست رفتن است. در این چهارچوب، توان موشکی و پهپادی ایران، توسعه شبکه متحدان منطقه‌ای و کاهش بازدارندگی اسرائیل، به‌عنوان نشانه‌هایی از فوریت اقدام مطرح می‌شود. این تاکتیک به‌ویژه بر ترامپ اثرگذار است، زیرا او تصمیم‌گیری‌های بزرگ را در قالب لحظات بحرانی و فرصت‌های کوتاه‌مدت می‌فهمد. چهارم، نتانیاهو از سابقه موفق خود در تأثیرگذاری بر ترامپ به‌عنوان سرمایه سیاسی استفاده می‌کند. خروج آمریکا از برجام، ترور سردار سلیمانی، انتقال سفارت آمریکا به قدس و حمله به ایران همگی به‌عنوان نمونه‌هایی در ذهن ترامپ تثبیت شده‌اند که نشان می‌دهد تبعیت از چهارچوب امنیتی اسرائیل، برای او هزینه سیاسی داخلی و خارجی اندکی داشته و حتی در میان پایگاه رأی‌اش امتیاز محسوب شده است. با این حال، پرسش کلیدی این است که آیا کاخ سفید آماده پذیرش کامل این چهارچوب امنیتی است یا نه؟ پاسخ، دوگانه و مشروط است. از یک‌سو، ترامپ شخصاً نسبت به روایت‌های ساده و تهدیدمحور نتانیاهو پذیرش بالایی دارد و بخشی از تیم سیاسی-امنیتی اطراف او نیز نگاه همدلانه‌ای با اسرائیل دارد. از سوی دیگر، در سطح نهادی، آمریکا با محدودیت‌های واقعی مواجه است: خستگی راهبردی از جنگ‌های پرهزینه خاورمیانه، اولویت رقابت با چین و ملاحظات اقتصادی و انتخاباتی که هرگونه درگیری بزرگ جدید را پرهزینه می‌کند که در سند امنیت ملی امریکا هم به آن اشاره شده است. از این منظر، می‌توان گفت کاخ سفید الزاماً مخالف چهارچوب امنیتی نتانیاهو نیست، اما در پذیرش نسخه حداکثری آن ـ یعنی حرکت به سمت تقابل مستقیم و پرهزینه با ایران- همچنان دچار تردید است. بنابراین، تلاش نتانیاهو بیش از آنکه معطوف به تصمیم فوری جنگ باشد، معطوف به بازگرداندن ایران به صدر فهرست تهدیدات ذهنی ترامپ و تضعیف هرگونه گزینه جایگزین دیپلماتیک یا بازدارنده است. جمع بندی آنکه، نتانیاهو از ترکیب فشار رسانه‌ای، چهارچوب سازی امنیتی، بزرگ‌نمایی تهدید موشکی و بهره‌گیری از روابط شخصی با ترامپ می‌کوشد ایران را بار دیگر به اولویت شماره یک سیاست خاورمیانه‌ای آمریکا تبدیل کند.

> اختلافات میان ترامپ و نتانیاهو در قبال ایران، ماهیتی تاکتیکی و زمان‌محور دارد. در سطح کلان، میان آمریکا و اسرائیل نوعی تفاهم استراتژیک پایدار درباره ضرورت مهار قدرت ایران وجود دارد؛ تفاهمی که مستقل از تغییر دولت‌ها، در اسناد بالادستی تداوم یافته است

آیا اختلاف میان ترامپ و نتانیاهو بر سر «ایران» ماهیتی تاکتیکی دارد یا بیانگر تعاریف متفاوت از هدف نهایی است؟

به نظر می‌رسد اختلافات میان ترامپ و نتانیاهو در قبال ایران، بیش از آنکه ریشه در تفاوت اهداف راهبردی داشته باشد، ماهیتی تاکتیکی و زمان‌محور دارد. در سطح کلان، میان آمریکا و اسرائیل نوعی تفاهم استراتژیک پایدار درباره ضرورت مهار قدرت ایران وجود دارد؛ تفاهمی که مستقل از تغییر دولت‌ها، در اسناد بالادستی، رفتار نهادی و الگوهای عملیاتی واشنگتن تداوم یافته است.

هدف نهایی در هر دو طرف، جلوگیری از تبدیل ایران به بازیگری با قدرت بازدارندگی تعیین‌کننده در معادلات منطقه‌ای است؛ خواه این بازدارندگی در قالب توان موشکی، شبکه متحدان منطقه‌ای یا ظرفیت‌های راهبردی دیگر مانند هسته‌ای تعریف شود. اختلاف اصلی اما بر سر چگونگی، زمان‌بندی و هزینه‌های تحقق این هدف است، نه اصل آن. ترامپ، برخلاف نتانیاهو، به‌طور سنتی نگاه ابزاری و معامله‌محور به سیاست خارجی دارد. او مهار ایران را مطلوب می‌داند، اما ترجیح می‌دهد این مهار با حداقل هزینه مستقیم برای آمریکا، بدون ورود به جنگ فرسایشی و با حفظ امکان «معامله بزرگ» در آینده انجام شود.

در مقابل، نتانیاهو مهار ایران را پروژه‌ای فوری، امنیتی و وجودی تعریف می‌کند که تعلیق یا مدیریت تدریجی آن را پرریسک می‌داند. این تفاوت، شکاف در روش است، نه در هدف. این همپوشانی راهبردی به‌روشنی در اسناد رسمی آمریکا نیز قابل مشاهده است. در چهارچوب اسناد امنیت ملی ایالات متحده، مهار ایران به‌عنوان یک تهدید منطقه‌ای، به‌طور فزاینده‌ای از طریق اتکا به متحدان منطقه‌ای تعریف شده است. اسرائیل، در کنار برخی دیگر از شرکای منطقه‌ای آمریکا، به‌عنوان بازوی خط مقدم بازدارندگی در برابر ایران عمل می‌کند و ایالات متحده زمانی وارد مداخله مستقیم می‌شود که موازنه به زیان این متحدان برهم بخورد یا خطر شکست بازدارندگی وجود داشته باشد. این الگو، بیانگر نوعی واگذاری مدیریت نفوذ ایران تحت چتر حمایتی واشنگتن است.

در همین چهارچوب، اختلاف ترامپ و نتانیاهو بیشتر ناظر به این پرسش است که آیا اسرائیل باید رأساً و پیشدستانه دست به اقدام بزند و آمریکا را در برابر عمل انجام‌شده قرار دهد، یا اینکه مهار ایران باید در سطحی کنترل‌شده‌تر، فرسایشی و با حفظ انعطاف سیاسی برای واشنگتن دنبال شود؟

در سطح داخلی آمریکا نیز اگرچه اختلاف نظرهایی درباره ایران وجود دارد، اما این اختلافات عمدتاً درون‌پارادایمی هستند. جریان‌های اثرگذار سیاسی، امنیتی و اندیشکده‌ای آمریکا بر سر اصل مهار ایران اختلاف بنیادین ندارند؛ اختلاف‌ها بیشتر حول ابزارها (تحریم، فشار نظامی، بازدارندگی منطقه‌ای، یا مدیریت تنش)، میزان ریسک‌پذیری و اولویت‌بندی زمانی شکل می‌گیرد.

حتی جریان‌هایی که به ظاهر رویکرد نرم‌تری دارند، عموماً به دنبال تغییر رفتار ایران هستند، نه پذیرش آن به‌عنوان یک قدرت تثبیت‌شده منطقه‌ای. از این منظر، می‌توان گفت آنچه گاه به‌عنوان اختلاف آمریکا و اسرائیل بر سر ایران یا شکاف در واشنگتن مطرح می‌شود، بیشتر به اختلاف در تاکتیک و سطح درگیری مربوط است، نه به اختلاف در تعریف تهدید یا هدف نهایی. این واقعیت توضیح می‌دهد که چرا با وجود نوسان‌های مقطعی در لحن و روش، مسیر کلی سیاست آمریکا و اسرائیل در قبال ایران همچنان همسو، سازگار و مکمل یکدیگر باقی مانده است.

به طور کلی، اختلاف ترامپ و نتانیاهو درباره ایران، اختلافی تاکتیکی در چهارچوب یک راهبرد مشترک است؛ راهبردی که مهار ایران را اصل ثابت خود می‌داند و تنها درباره شیوه اعمال آن، میزان مداخله مستقیم آمریکا و زمان‌بندی اقدامات اختلاف نظر دارد.

نخست وزیر عراق در گفت‌وگو با المیادین:

بغداد در تدارک دیدار دوجانبه ایران و آمریکا است

خبر

نخست‌وزیر عراق، محمد شیاع السودانی، در گفت‌وگوی اختصاصی با شبکه المیادین که دیروز ۷ دی منتشر شد از تلاش‌های جدی و جاری بغداد برای میانجیگری و تدارک یک دیدار دوجانبه مستقیم میان ایران و ایالات متحده در پایتخت عراق خبر داد.

سودانی با اشاره به اینکه این اظهارات برای اولین بار به صورت علنی و در بالاترین سطح مطرح می‌شود، اقدامات دولت عراق را نشان‌دهنده نقش فعال و استراتژیک آن در کاهش تنش‌ها میان تهران و واشنگتن عنوان کرد. السودانی تأکید کرد که روابط متعادل و ویژه عراق هم با ایران بر پایه پیوندهای تاریخی، فرهنگی، مذهبی و حمایت تهران از عراق در مبارزه با داعش و هم با آمریکا بر اساس توافق چهارچوب راهبردی که فراتر از مسائل نظامی و امنیتی، حوزه‌های همکاری گسترده‌ای را شامل می‌شود، به بغداد امکان می‌دهد تا به عنوان میانجی معتبر عمل کند.

محمد شیاع السودانی نخست‌وزیر عراق، در گفت‌وگویی با شبکه المیادین، به نقش میانجیگرانه عراق در کاهش تنش‌های میان ایران و آمریکا پرداخت.

وی تأکید کرد که روابط عراق با کشورهای منطقه از جمله ایران و ترکیه، بر پایه منافع ملی عراق استوار است و این روابط به بغداد اجازه می‌دهد تا در روابط پرتنش تهران و واشنگتن، نقش‌آفرینی کند.

سودانی در این مصاحبه گفت: «روابط ما با ایران و آمریکا باعث شده است که بغداد قدرت ایفای نقش میان این دو کشور را داشته باشد. با توجه به روابط متشنج میان ایران و آمریکا، عراق تلاش کرد تا میان آنها نزدیکی ایجاد کند. ما تلاش‌هایی در این زمینه کردیم و این تلاش‌ها همچنان ادامه دارد.»

وی در پاسخ به این پرسش که آیا این تلاش‌ها در دوره نخست‌وزیری او انجام شده، خاطرنشان کرد: «بله، در این مرحله در بسیاری از موارد یکی از طرف‌های کاهش تنش میان این دو کشور بودیم. اکنون تلاش‌های مهمی در حال انجام است تا دیدار دوجانبه‌ای میان دو طرف در بغداد تدارک ببینیم تا گفت‌وگوها از سر گرفته شود.»

ایران زبان تهدید را نمی‌پذیرد

نخست‌وزیر عراق در تأیید وساطت شخصی خود میان تهران و واشنگتن افزود: «بله، ما تلاش‌هایی داریم و در بالاترین سطوح در حال انجام است، اما این مسأله به تضمین‌هایی نیاز دارد زیرا گفت‌وگوهایی در کشورهای دیگر انجام شد اما با زبان تهدید و وعده و وعید بود که طرف ایرانی این مسأله را نمی‌پذیرد و خواستار شفافیت در گفت‌وگوها و دیدارهاست. عراق در حال انجام تلاش‌هایی است و چه بسا برای اولین بار است که این مسأله را اعلام می‌کنیم.» سودانی در پاسخ به این سؤال که آیا دولت آمریکا اصل گفت‌وگو به واسطه عراق در بغداد را می‌پذیرد، گفت: «بله، این را از مسئولانی در داخل دولت آمریکا شنیدیم.» وی در ادامه به دیدار اخیر خود با تام باراک، فرستاده آمریکا در امور سوریه اشاره کرد و توضیح داد: «در سفر اخیر تام باراک، درخصوص این موضوع با وی صحبت کردیم.

ما در تمام دیدارهایمان با مسئولان آمریکایی در این خصوص صحبت می‌کنیم، به آنها می‌گوییم که شما می‌توانید از روابط متمایز ما با جمهوری اسلامی ایران استفاده کنید و دیدگاه‌های خود را شرح دهید.» وی تأکید کرد که این موضوع را خود عراق مطرح کرده و به باراک گفته است: «اولین راه تعامل این است که با احترام باشد، شما می‌خواهید با کشوری تعامل کنید که تسلیم تهدیدها نمی‌شود.

مسأله دوم اعتمادسازی است؛ درست نیست که مذاکره انجام شود و چند روز بعد یا چند ساعت بعد تجاوز نظامی انجام شود. مسأله بعدی مسأله تحریم‌های اقتصادی و تأثیر آن بر ملت است، باید ابتکار عملی صورت گیرد تا حسن نیت ثابت شود و مذاکرات از سر گرفته شود و این نقش عراق است.»

رویکرد کلی ایران و امریکا تمایل به مذاکره است

سودانی در پاسخ به این که آیا پس از این دیدار، موافقت اولیه دولت ترامپ برای گفت‌وگو با ایران در عراق دریافت شده، خاطرنشان کرد: «ما این اظهارات را از چندین مسئول ایرانی و آمریکایی شنیدیم مبنی بر اینکه آنها به طور کلی تمایل دارند، یعنی دو طرف مخالف از سرگیری مذاکرات نیستند اما محدودیت‌هایی دارند؛ آیا این گفت‌وگوها نتایجی به همراه خواهد داشت؟ آیا زبان تهدید متوقف می‌شود؟»

وی همچنین در تأیید موافقت ایرانی‌ها با این وساطت گفت: «بله، دیدگاه ایران که من به آن اشاره کردم این است که باید مذاکرات جدی بدون دیکته و بدون تهدید و معتبر باشد و این یک دیدگاه منطقی است.»

در نهایت، نخست‌وزیر عراق تأکید کرد که این نقش میانجیگرانه بیش از آن که شخصی باشد، بخشی از سیاست خارجی دولت عراق است: «این مسأله بیشتر از اینکه شخصی باشد، خط مشی کشور است. این مسأله، مسأله روابط شخصی نخست‌وزیر با این یا آن کشور نیست، بلکه رویکرد و سیاست دولت در قبال روابط خارجی عراق با این دو کشور است. مسلماً آنها از هر تلاشی برای حفظ این ثبات و این رویکرد چه با نخست‌وزیر فعلی و چه با نخست‌وزیر بعدی، استقبال می‌کنند.»

> ما اکنون تلاشی مهم را برای ترتیب دیدار دوجانبه بین ایران و آمریکا در بغداد با هدف ازسرگیری گفت‌وگوها آغاز کرده‌ایم. این تلاش‌ها در بالاترین سطوح ادامه دارد و برای اولین بار است که این موضوع را علنی اعلام می‌کنیم

شرکت ملی نفت ایران
شرکت گاز استان خوزستان

آگهی فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه)
یک مرحله‌ای
نوبت دوم

شرکت گاز استان خوزستان در نظر دارد خرید کالای مورد نظر را براساس مشخصات مندرج در جدول و از طریق برگزاری مناقصه عمومی به شرکت واجد شرایط واگذار نماید.

عنوان	شرح
نام و نشانی مناقصه‌گزار	خوزستان - اهواز - حد فاصل میدان چهار اسب (سه راه تپه) و پل برومی- روبه‌روی شهرک صنعتی شماره ۴ امور تدارکات و عملیات کالا شرکت گاز استان خوزستان - طبقه اول-واحد تدارکات - اتاق ۲۰۱ تلفن: ۰۶۱۳۴۱۹۹۹۵۸ (شناسه ملی ۱۰۱۰۱۸۸۹۲۰۱ - کد اقتصادی ۴۱۱۳۳۱۶۷۸۴۷۷)
موضوع و شماره فراخوان	خرید دو دستگاه KVA 80 UPS - تقاضای شماره ۳۲۸۵۸۰۴۰۸۴ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به‌شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۳۳۷۷۰۰۰۲۷۷ (مرتبه دوم)
محل توزیع اسناد	مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی WWW.SETADIRAN.IR
تاریخ انتشار فراخوان	۱۴۰۴/۰۹/۲۹ ساعت ۸
مهلت دریافت اسناد مناقصه	۱۴۰۴/۱۰/۰۶ ساعت ۸
آخرین مهلت ارسال پیشنهادها	۱۴۰۴/۱۰/۲۰ ساعت ۱۴
تاریخ گشایش پاکات	۱۴۰۴/۱۰/۲۱ ساعت ۸
مکان گشایش پاکات مناقصه	اهواز - میدان شهید بندر - ابتدای بزرگراه بندر امام خمینی (ره) - طبقه دوم ساختمان مرکزی شرکت گاز استان خوزستان- سالن کنفرانس
هزینه خرید اسناد مناقصه و اطلاعات مالی	مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال غیرقابل استرداد جهت خرید اسناد مناقصه به‌شماره حساب شبا IR ۲۳۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۲۳۳۰۴۰۲۲۴۰۴ و شناسه واریز ۳۵۱۱۲۳۳۵۷۲۹۲۶۹۰۸۴۰۰۰۰۰۰۰۰۲۰۰۷ به‌نام خزانه بانک مرکزی شرکت گاز استان خوزستان در سامانه ستاد ایران واریز گردد.
مبلغ ونوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	**۲/۹۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال** ضمانت‌نامه معتبر بانکی/ فیش نقدی ضمناً ضمانت‌نامه با فیش بانکی را حداکثر یک روز قبل از انجام گشایش پاکات تحویل دبیرکمیسیون مناقصات واقع در طبقه همکف ساختمان مدیریت (اتاق ۱۱۵) نمایید. (ضمانت‌نامه باید طبق آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی، مصوبه‌شماره ۱۲۳۴۰/ت ۵۰۶۵۹- مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران، تهیه و ارائه گردد.) (ضمانت‌نامه‌های بانک سپه و بانک پاسارگاد به‌دلیل عدم صلاحیت معاملاتی قابل قبول نمی‌باشد)
موارد الزامی (عدم ارائه هر کدام از اسناد، باعث حذف مناقصه‌گر از لیست شرکت کنندگان در مناقصه خواهد شد)	● تکمیل و بارگذاری پرسشنامه ارزیابی کیفی مصوب شرکت ملی گاز ● ارائه گواهی وندورلیست شرکت ملی گاز ایران / سازمان حراست شرکت ملی گاز ایران (برای خرید کالای گازرسانی / حفاظتی) ● ارائه نامه آخرین تغییرات معتبر آن شرکت ● اعلام آمادگی و ذکر شناسه ملی حقوقی و ارائه کدپستی و تلفن تماس ● ارائه صورت‌های مالی حسابرسی شده توسط حسابداران رسمی مربوط به‌عملکرد سال ۱۴۰۳شرکت و قابل تأیید در سامانه پردیس جام (برای مناقصات بالای ۱۰ برابر نصاب معاملات متوسط) در زمان ارزیابی کیفی الزامی است. ● هرگونه تغییرات در زمان‌بندی‌ها و ارائه اصلاحیه از طریق سامانه ستاد اعلام می‌گردد، لذا لازم است کلیه مناقصه‌گران به‌طور مستمر از سامانه بازدید کنند. لطفا اسناد پاکت (ب) را در قالب یک فایل PDF ارسال کنند. ● با وصول حداقل ۲ فقره پیشنهاد، در موعد زمان‌بندی مناقصه، گشایش پاکات انجام می‌گردد. ● مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه تقویمی و قابل تمدید برای یک بار و به مدت ۳ ماه می‌باشد. ● قوانین جمهوری اسلامی ایران منجمله آیین‌نامه معاملات و قانون ممنوعیت خرید کالای خارجی دارای مشابه تولید داخلی (خرید کالای ایرانی) حاکم بر این مناقصه می‌باشد. ● نام سازندگان و تأمین‌کنندگان داخلی می‌بایست در سامانه توانیران به ثبت رسیده باشند. ● به‌دلیل الزام رعایت مفاد قانون توانیران و جلوگیری از هر گونه توقف و اختلال در روند تأمین به‌موقع کالای مورد نظر، درصورتیکه مناقصه در دو مرحله تجدید شده باشد، برای مرتبه سوم حضور کلیه مناقصه‌گران با شرط داشتن مجوزات تکمیلی مندرج در اسناد مناقصه، مجاز خواهد بود. ● تأمین کالای گازرسانی توسط مناقصه‌گران می‌بایست الزاماً از تولیدکنندگان موجود در وندورلیست شرکت ملی گاز ایران صورت پذیرفته و اولویت، خرید کالای ایرانی می‌باشد.

● کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از مرحله فراخوان، دریافت اسناد ارزیابی کیفی، اسناد مناقصه و اصلاحیه‌ها از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام می‌شود.

روابط عمومی شرکت گاز استان خوزستان
شناسه ۲۰۸۰۱۷۵

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان آذربایجان غربی

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
(فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه‌گران)
نوبت دوم
شماره ۲۲۰۱/۱۴۰۴/۳۶

شرکت گاز استان آذربایجان غربی در نظر دارد مناقصه با مشخصات زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه (دریافت استعلام ارزیابی کیفی، ارائه اسناد ارزیابی کیفی، دریافت مابقی اسناد مناقصه، ارائه پیشنهاد قیمت، مهر و امضای اسناد مناقصه، بازگشایی پاکت‌ها) به‌صورت الکترونیکی و از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) انجام خواهد گرفت.

۱- مناقصه‌گزار: شرکت گاز استان آذربایجانغربی
۲- موضوع مناقصه: پروژه تهیه تجهیزات و ساخت و نصب ۲۰۰۰ انشعاب تجاری و خانگی فولادی و پلی اتیلنی پراکنده در سطح شهر ارومیه، نوشین شهر، قوشچی، سیلوانا، محور زیوه و سرو و روستاهای تابعه به‌شرح ذیل:
● ساخت و نصب انشعابات فولادی به تعداد ۳۲۰ انشعاب
● ساخت و نصب انشعابات پلی اتیلنی به تعداد ۱۶۸۰ انشعاب
۳- محل اجرای پروژه: شهرستان ارومیه
۴- استاندارد اجرای کار: مطابق مشخصات فنی و استانداردهای پذیرفته شده شرکت ملی گاز ایران
۵- شرایط متقاضیان:
- داشتن شخصیت حقوقی
- داشتن گواهی صلاحیت معتبر پایه پنج یا بالاتر در رشته تأسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه
- داشتن ظرفیت خالی ارجاع کار
- توانایی تهیه و تسلیم انواع ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز
۶- نحوه دریافت کاربرگهای استعلام ارزیابی: از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www. setadiran.ir
۷- مهلت زمانی دریافت کاربرگ‌های استعلام ارزیابی: ساعت ۱۶ تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
۸- مهلت زمانی ارائه و بارگذاری کاربرگ‌ها واسناد استعلام ارزیابی: ساعت ۱۶ تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۸
۹- شماره مناقصه ثبت شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۲۰۰۴۰۹۱۹۳۱۰۰۰۱۳۲
۱۰- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مطابق مصوبه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ۹۴/۹/۲۲ هیأت وزیران و اصلاحیه‌های بعدی آن خواهد بود.
۱۱- اطلاعات تماس مناقصه‌گزار: مناقصه‌گران می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر یا در صورت داشتن هرگونه ابهام درخصوص اسناد مناقصه، با تلفن شماره ۰۴۴-۳۳۴۷۷۱۷۰ تماس یا از طریق نمابر شماره ۰۴۴-۳۳۴۴۴۴۷۵ مکاتبه نمایند.
آدرس: دفتر امور پیمان‌ها واقع در ارومیه، خیابان مولوی، شرکت گاز استان آذربایجانغربی، طبقه اول، اتاق ۱۰۲
مسؤولیت اطلاع از روند برگزاری الکترونیکی مناقصه و کنترل‌های لازم بر عهده مناقصه‌گران می‌باشد. برای آگاهی از اخبار، آگهی‌های مناقصه، مزایده و عملکرد شرکت گاز استان آذربایجان غربی می‌توانید به کانال پیام رسان سروش به آدرس @WAZARGAS مراجعه فرمایید.

روابط عمومی شرکت گاز استان آذربایجان غربی
شناسه ۲۰۷۸۸۲۵